Bizony könnyüa Vallás. Senki ne terhelje túl magát a vallásban, mert úgy csak az legyűri őt. Legyetek középúton járók, és annyira közeledjetek (a megfelelő mértékhez), amennyire képesek vagytok

Abu Hurayra-tól (Allah legyen elégedett vele), aki továbbította a Prófétától (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget), aki azt mondta: "Bizony könnyüa Vallás. Senki ne terhelje túl magát a vallásban, mert úgy csak az legyűri őt. Legyetek középúton járók, és annyira közeledjetek (a megfelelő mértékhez), amennyire képesek vagytok és örvendezzetek és kérjetek segítséget reggel, este és valamilyen mennyiséggel az éjszaka kései részében!"

[Ṣaḥīḥ (hiteles)] [Al-Bukhārī jegyezte le]

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) elmagyarázta: az Iszlám Vallás a könnyítésre, az egyszerűsítésre épül minden egyes mozzanatában. A könnyítés akkor igazolódik be ha alkalmatlanság vagy valamilyen rászorultság, kényszer merül fel. Továbbá a vallásos cselekedetekben való túl mélyreható elmerülés, a könnyítés feladása, aminek a végső kimenetele a képtelenség, valamire alkalmatlanság, vagy a cselekvés egészének vagy egy részének a feladása. Majd a Próféta(Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) buzdított a túlzások nélküli középútra, a mértékletességre. A hívő szolga ne vegyen el abból, amire parancsot kapott, ám ne is terhelje túl magát valami olyasmivel, amire nem képes. Ha képtelen a tökéletes cselekedetre, akkor annyit tegyen meg, ami ahhoz a legközelebb van. Majd a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) örömhírt közölt a bőséges jutalomról, amely a folyamatos cselekedetért jár; még akkor is ha az csekély, annak esetében, aki képtelen a tökéletesebb cselekedetre; hiszen a valamire való képtelenség, ha az nem a saját hibája, az nem teszi szükségszerűvé a jutalom csökkenését. Hiszen a földi élet, valójában, csupán egy folyamatos utazás hona és az átmeneté a Túlvilágba; ő (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) megparancsolta, hogy forduljunk a folyamatosan végzett imádatokban található segítség felé, fenntartva azokat három cselekedetre ösztönző időszakban: Az első: al-ghadwat(reggel) a reggeli elindulás, ami a hajnali ima és a napkelte között van. A második: ar-rawha, a delelés utáni menés. A harmadik: ad-duldzsa az egész éjszaka folyamán történő utazás, vagy annak egy részében. És mivel az éjjeli cselekvés sokkal megterhelőbb, mint a nappal végzett; megparancsolta annak egy egységét: "és valamilyen mennyiséggel az éjszaka kései részében" szavaival.